

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/113/2018
Identifikačné číslo spisu:	8715210545
Dátum vydania rozhodnutia:	13.06.2019
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8715210545.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom v Piešťanoch, Žilinská cesta č. 130, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Roman Kvasnica & partneri, s.r.o., so sídlom v Piešťanoch, Žilinská cesta č. 130, proti žalovanej I. J. trvale bytom vo J., o 9.187,17 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp.zn. 10C/395/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 31. októbra 2017 sp.zn. 6Co/200/2016, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 31. októbra 2017 sp.zn. 6Co/200/2016 v napadnutej potvrdzujúcej časti a v časti trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 11. mája 2016 č.k. 10 C 395/2015-75 žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 4.041,86 € s 5,05 % úrokmi z omeškania ročne od 26. septembra 2014 do zaplatenia v splátkach po 80,- € mesačne, vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc nasledujúcim mesiacom od právoplatnosti rozsudku až do úplného splatenia dlhu, pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia ktorejkoľvek splátky a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej uložil tiež povinnosť na náhradu trov konania žalobkyne vo výške 242 €. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala proti žalovanej zaplatenia dlžnej sumy zo Zmluvy o splátkovom úvere, uzavretej právnou predchodkyňou žalobkyne (Slovenskou sporiteľňou, a.s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48) a žalovanou dňa 18. júna 2010, z ktorej vyplývalo, že poskytnutý úver v sume 4.854 € sa žalovaná zaviazala splatiť v 119 mesačných splátkach s konečnou splatnosťou úveru k 4. máju 2020 a so sumou 10.751,26 €, čo predstavuje navýšenie na 221,48%. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru právnou predchodkyňou žalobkyne k 2. septembru 2013 žalovaná uhradila úver v sume 812,14 €. Po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení prejednávanej veci podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „OZ“) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „ZoSÚ“) súd konštatoval, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka. Dospel k záveru, že v časti zaplatenia sumy 4.041,86 € je nárok žalobkyne dôvodný, pretože prisúdenú sumu tvorí neuhradený zostatok medzi poskytnutým úverom 4.854 € a doterajšími úhradami žalovanou v sume 812,14 €. V

prevyšujúcej časti žalobu zamietol, a to pre úžeru, pretože išlo o výraznú nerovnováhu v postavení oboch zúčastnených strán v prospech žalobkyne a v neprospech žalovanej ako spotrebiteľky. Dodal, že právna predchodkyňa žalobkyne sa rozhodla z vlastnej vôle vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, t.j. dosiahnuť jeho zosplatnenie, čím sa úver transformoval na peňažný dlh, preto žalobkyňa nemôže ďalej žiadať aj plnenie doterajších zmluvných úrokov z úveru, ale môže si uplatniť iba zákonnú výšku úroku z omeškania zo skutočne dlžnej peňažnej sumy.

2. Na odvolanie žalobkyne proti výrokom uvedeného rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a bolo rozhodnuté o trovách konania, Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 31. októbra 2017 sp.zn. 6Co/200/2016 rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v napadnutej časti tak, že sa mení výška úroku z omeškania z 5,05% ročne na 8% ročne a v prevyšujúcej zamietavej časti ho potvrdil. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd vyzval strany sporu v zmysle § 382 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z., dnes už i v znení zákonov č. 87/2017 Z.z. a č. 350/2018 Z.z., ďalej tiež len „C.s.p.“) na prípadné vyjadrenie k možnému odlišnému právnomu posúdeniu veci, pretože doposiaľ nebolo aplikované ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy o splátkovom úvere. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že Zmluva o splátkovom úvere je bezúročná a bez poplatkov z dôvodov absencie podstatnej náležitosti uvedenej pod písm. k/ § 9 ods. 2 ZoSÚ. Uviedol, že tak presné ustanovenie, akým je § 9 ods. 1 písm. k/ ZoSÚ, cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Podľa názoru dovolateľky rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, a to: „otázka výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v znení účinnom do 31. decembra 2012, konkrétne, či toto zákonné ustanovenie je potrebné vykladať tak, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať presný rozpis, koľko sa z jednotlivých splátok započíta na istinu, koľko na úroky a koľko na iné poplatky alebo postačuje, ak je spotrebiteľ zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ Dovolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, a to nesprávnom právnom závere, že posudzovaná zmluva o úvere je bez úrokov a poplatkov, pretože je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ v znení účinnom do 31. decembra 2012 neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa dovolateľky účelom právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 ZoSÚ je dosiahnuť to, aby bol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere dostatočne informovaný o rozsahu záväzku, ktorý na seba berie, čo sa dosahuje aj bez toho, aby bol v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedený podrobný rozpis istiny a úrokov za celé obdobie splácania, resp. aby bolo z neho zrejmé, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky. Predmetné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno vykladať prísnejšie, než to zodpovedá Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“). Podľa presvedčenia žalobkyne v prospech jej argumentácie vyznieva aj Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, nemusí (ak je uzavretá na dobu určitú) vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Povinnou náležitosťou zmluvy o úvere teda nie je podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok. Z týchto dôvodov žalobkyňa žiadala rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom II. výroku zrušiť a vec v rozsahu zrušenia mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaná dovolací návrh nepodala.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§

429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

7. Žalobkyňa v dovolaní uviedla, že prípustnosť jej dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

8. Právne účinky dovolania nastávajú podaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Prípustnosť dovolania treba preto posudzovať podľa stavu v čase jeho podania. V danom prípade žalobkyňa v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom zadefinovala právnu otázku, t.j. či musí zmluva o spotrebiteľskom úvere vymedzovať, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky, ktorá v čase podania dovolania (16. februára 2018) skutočne ešte nebola dovolacím súdom vyriešená. Jej dovolanie je preto prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Na tomto konštatovaní odvolacieho súdu nemení nič skutočnosť, že v čase po podaní tohto dovolania už najvyšší súd predmetnú otázku vyriešil, a to uznesením z 28. februára 2018 sp.zn. 3 Cdo 146/2017 (a následne i uzneseniami sp.zn. 4 Cdo 211/2018 z 23. apríla 2018, 3 Cdo 45/2018 z 22. novembra 2018, 7 Cdo 98/2018 z 30. januára 2019).

9. Dovolací súd dospel k záveru, že námietka dovolateľky, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení v otázke splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, ktoré je podkladom pre záver o tom, či poskytnutý spotrebiteľský úver je alebo nie je bezúročný (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ) je dôvodná.

10. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

11. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

12. V zmysle rozsudku Európskeho súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej (ďalej „Rozsudok“) článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku), článok

10 ods. 2 písm. h/ stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku). Z článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku). Článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

13. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

14. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k ZoSÚ sa uvádza, že „predložený návrh zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva, čo prispeje k posilneniu dôvery a právnej istoty spotrebiteľov a poskytovateľov spotrebiteľských úverov najmä pri cezhraničných transakciách“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k ZoSÚ sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

15. Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods. 2 ZoSÚ sa zdôrazňuje zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

16. Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

17. Rozsudok konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali - viď ďalej) pochybnosti o tom, či text „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá textu „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už ale bolo uvedené vyššie, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k ZoSÚ, bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Úmyslom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ.

18. V zmysle vyššie uvedeného nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa ZoSÚ žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

19. Z dôvodovej správy k ZoSÚ v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

20. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd v uznesení sp.zn. 3 Cdo 146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej anuitnej splátky.

21. Treba dodať, že vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstraňujú doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom.“

22. Dovolací súd sa stotožňuje s názorom žalobkyne, že v danom prípade uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere primeraným spôsobom určovala výšku úveru, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, termín splatnosti splátky, úrokovú sadzbu, anuitnú splátku, poplatok za poskytnutie úveru, dátum uzatvorenia zmluvy. Otázka, či žalobkyňa preukázala, že žalovaná sa náležitým spôsobom oboznámila so všeobecnými zmluvnými podmienkami, že ich pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere prevzala a podpísala, je otázka skutková, ktorou sa dovolací súd nezaoberal.

23. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa v procesne prípustnom dovolaní (v čase podania dovolania - § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. a v čase prejednaní dovolania - § 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.) dôvodne uviedla, že rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom výroku vo veci samej spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

24. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 C.s.p.). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Dovolací súd podľa týchto ustanovení zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie.

25. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C.s.p.).

26. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.